

Teresa Rebull, adéu a l'àvia de la cançó

La cantautora ha mort als 95 anys

Nascuda a Sabadell i establerta a Banyuls de la Marenda, **Teresa Rebull**, Àvia de la cançó, ha mort a la localitat de Catalunya Nord als 95 anys. La cantautora va viure el naixement de la Nova Cançó a l'exili, i va ser un "esperit militant" i referent de la cançó catalana.

Teresa Rebull Foto: Xavier Mercadé

Teresa Rebull (nascuda Teresa Soler, el 1919) era l'àvia de la cançó. El seu és un cas únic en la cançó catalana. Militant del POUM durant la Guerra del 39, va estar empresonada en una txecca a Barcelona i posteriorment es va haver d'exiliar quan arribaven les tropes franquistes.

Així, el sorgiment de la Nova Cançó la va agafar gran i a l'exili. Però no va tenir dubtes i va començar a cantar després de sentir **Raimon**. "Jo vaig sentir **Raimon** quan va venir a cantar a París. Em va commoure molt i em va animar a cantar, no pas pel fet de ser un artista sinó perquè cridava contra el que passava a Catalunya. Com que sempre he estat un esperit militant vaig pensar que militaria fent cançons", explicava **Rebull** a l'*Enderrock* 207 de gener de 2013.

La seva principal atenció va ser la musicació de poemes. Així, la seva peça més reconeguda és "Paisatge de l'Ebre (<https://www.youtube.com/watch?v=rErZK261Weo>)", un poema de Josep Gual i Llobera, que en la veu i la música de **Teresa Rebull** va ser definida com "una de les cançons més emocionants i senzilles de les inspirades per la guerra civil" per Manuel Vázquez Montalbán.

Però el poeta que més va treballar **Rebull** va ser Joan Salvat Papasseit. La personalitat de la cantant queda definida en aquesta anècdota que va protagonitzar a Astúries, un dia que havia de cantar amb Elisa Serna. La Guàrdia Civil les va detenir a totes dues i les van interrogar per separat. Li van preguntar què cantava. "-Joan Salvat Papasseit. -Y quién es ese Papasseit? - Pues uno que enseña como hay que hacer el amor. -Se cree que los españoles no sabemos? - Sí, pero él con finura".

El 6 de juliol de 2006, el Palau de la Música de Barcelona va acollir un gran homenatge a **Teresa Rebull**, amb molts convidats entre els quals hi havia **Lluís Llach** (<https://www.youtube.com/watch?v=GFhrqZvwi30>) , **Maria del Mar Bonet**, **Marina Rossell**, **Joan Isaac** i **Gerard Jacquet**. Amb més de 80 anys, la cantant va pujar a l'escenari per cantar algunes de les seves cançons i va escoltar com els altres artistes la versionaven. D'aquesta festassa -tal com ho va definir ella mateixa- en va sortir un CD/DVD, *Visca l'amor* (Picap, 2006).

Amb més de 90 anys, seguia tenint projectes al cap. A l'*Enderrock 207* n'explicava alguns: "M'agradaria que algú volgués reunir totes les cançons en un sol àlbum. Que es retoqués i s'hi afegís algun instrument per alegrar-ho perquè jo sempre vaig cantar amb una gran tristesa. Em sentia culpabilitzada perquè deixava un cert desordre a la meua família i per això cantava en un to menor... Sempre penso que si ho pogués tornar a fer, seria més alegre. Ara veig els discos i sento nostàlgia. Tinc idees però ja no tinc veu. Agafaria les cançons de Salvat Papasseit i, afegint algun instrument, hi donaria un toc de jazz...".

El 1999 va publicar el llibre *Tot cantant* (Columna), en què explica molts episodis de la seva vida en primera persona: la seva militància, l'amistat amb intel·lectuals com Jean-Paul Sartre, la Nova Cançó...

Teresa Rebull va acabar el seu exili a Banyuls de la Marenda, a Catalunya Nord. En aquesta localitat rossellonesa hi ha viscut els darrers anys de vida, i no va voler tornar a creuar mai del tot aquella ratlla que el 1939 se la va endur a l'exili.